

det Regnestykke, at hvis Kulpriserne, der er sat til 80 Kr. pr. Ton, blev sat til 40 Kr. pr. Ton, saa vilde man derved opnaa en Besparelse af 13 Mill. Kr., og det skulde give et budgetmæssigt Overskud paa 3 Mill. Kr. Det kan for saa vidt være rigtigt, hvis man tør regne med, at de budgetterede Indtægter vil holde Stik, men det tror jeg desværre ikke, at man tør, og det har jeg gjort opmærksom paa ogsaa overfor Udvalget, for siden dette Takstlovsforslag blev udarbejdet i Efteraaret, er Trafikken gaaet yderligere ned, saaledes at den Indtægt, som Statsbanerne vil opnaa i indeværende Finansaar, ikke naar op til det Beløb, som er opført paa Indtægtsbudgettet for det kommende Finansaar. Derfor kan der blive Tale om ogsaa at maatte gaa til Nedsættelser af Indtægterne i det kommende Budget, saa jeg tror ikke paa Overskud for Statsbanerne i det kommende Aar, selv om vi sætter Kulpriserne ned. Jeg tror ud fra samme Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, at vi skal være ganske overordentlig forsigtige med Hensyn til, hvor store Spring man tager her ved Takstnedsættelserne.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller fremsatte nogle Bemærkninger med Hensyn til Abonnementskortene, og jeg skal ganske bekræfte hans Udtalelser her, at det selvfølgelig er Meningen, hvad angaar Priserne for Aarskort, Abonnementskort, at man vil fastholde den Rabat, som var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, nemlig 33 pCt. Jeg skal ligeledes bekræfte, at man med Hensyn til Ratebetaling af Aarskort fra Statsbanernes Side vil stille sig meget lempelig. Hvad angaar Fordelingen mellem Takstklasserne, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, skal den blive Genstand for Overvejelser. Jeg skal i samme Forbindelse fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev nævnt fra den ærede Ordførers Side angaaende Stillingen med Hensyn til Sukker. Der har været nogen Tale om at give Fragtgodtgørelse for Sukkerroer, uden at der dog, saa vidt jeg ved, er truffet nogen Afgørelse i saa Henseende. Jeg har sagt til Udvalget og skal gentage det her, at for saa vidt der ikke gives nogen Fragtgodtgørelse eller Fragtlempelse for Sukkerroer, vil vi fra Administrationens Side være betænkt paa at nedsætte Raasukker fra Takst 4 til Takst 5 og være betænkt paa at give en Fragtlettelse for Roeaffald paa ca. 25 pCt. Jeg skal tillige føje til i samme Forbindelse — det har jo ogsaa været omtalt fra anden Side —, at der er givet Tilsgagn fra mig om, at Overliggedagstiden,

der nu beregnes til et Døgn, er man fra Administrationens Side villig til at udstrække til 3 Døgn. Jeg tror nu ikke, det vil faa de slemme Konsekvenser i Forhold til Vognladningerne, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte frygtede for. Jeg tror ikke, man skal nære større Ængstelse i saa Henseende. Jeg kan ogsaa trøste det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller med, at Billetterne nok skal blive trykt i danske Trykkerier; for øvrigt skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at de tyske Perronbilletter har jeg gjort Rede for en Gang ved Finanslovsforslagets første Behandling — det er noget, som ikke skyldes mig, man maa i saa Henseende søge tilbage til en tidligere Minister.

Det Spørgsmaal, som blev rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, om det ikke i Virkeligheden er Godset, som betaler en hel Del af Personbefordringen, er jeg ikke i Stand til at give Svar paa, men jeg skal lade dette Forhold undersøge og er villig til at give Oplysning herom ved en senere Lejlighed.

Jeg skal slutte med at takke ikke blot Flertallet i Udvalget, men Udvalget som Helhed for den velvillige Stilling, det har indtaget overfor Lovforslaget. Det er jo ikke store Uoverensstemmelser, der er os imellem; de Punkter, jeg for mit Vedkommende ikke har ment at kunne gaa med til, er de Krav om yderligere Nedsættelser, der er stillet fra Mindretallets Side. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og tiltraadt af mig, og for de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, men anbefaler at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal.

Boa: Naar den højtærede Minister kun gengiver Halvdelen af mine Udtalelser, kunde det faa Udseende af, at jeg var en Tilhænger af, at Statsbanerne ikke skulde betale sig, saaledes at jeg blot ønskede lave Takster, ligegyldigt hvad det vilde koste. Dette er ingenlunde Tilfældet. Jeg sagde udtrykkelig, at den eneste Vej, ad hvilken man vil kunne naa til at forøge Indtægterne for Jernbanerne, var ved at nedsætte Taksterne. Jeg har ikke haft noget statistisk Materiale til at belyse, i hvor høj Grad Godstrafikken paa de korte Afstande er gaaet tilbage; men alene det, at jeg ser paa min Station, at der saa godt som ikke findes Godsvogne mere, synes jeg er Tegn paa, at det er de høje Takster, der afholder Næringslivet fra at bruge Statsbanerne. De ubehagelige Følger rent økonomisk set for Stats-